

Zatrjuje, da je Sodišče prve stopnje kršilo postopek, ker ni priznalo očitne neskladnosti med merili za dodelitev, določenimi v poglavju 5.2 Poročila EvCo, in tistimi, navedenimi v poglavju 5.4 istega poročila, in ker je napačno razlagalo upoštevna postopkovna pravila o dokaznem bremenu. Podrobneje, Sodišče prve stopnje se ne sklicuje na noben dokaz, s katerim bi utemeljilo opredelitev očitne neskladnosti kot „tiskarske napake“, in o nobenega takega dokaza ni mogoče izpeljati iz vsebine samega ocenjevalnega poročila.

Dalje, v sodbi niso obravnavane posledice tega, da je Komisija kršila svojo dolžnost skrbnega ravnanja in načelo dobrega upravljanja. Ker Sodišče prve stopnje kljub temu, da je ugotovilo, da je Komisija kršila načelo zakonitosti, na podlagi tega odločbe Komisije ni razglasilo za nično, nedvomno ni uporabilo ustreznih določb.

Zatrjevala je, da Sodišče prve stopnje niti ni uporabilo ustreznih določb v zvezi z dolžnostjo naročnika, da navede razloge za razglasitev ničnosti izpodbijanega sklepa o oddaji naročila, saj so bili z dopisom z dne 10. decembra 2004 pritožnici posredovani zgolj rezultati in splošne pripombe iz ocenjevalnega poročila. Sodišče prve stopnje je tako izkrivilo dokaze, ki so mu bili predloženi, in bi bilo treba zato njegovo sodbo razveljaviti.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 6. novembra 2008 vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italija) – Buzzi Unicem SpA in drugi proti Ministero dello Sviluppo Economico in drugim

(Zadeva C-478/08)

(2009/C 19/24)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožee stranke: Buzzi Unicem SpA in drugi

Tožene stranke: Ministero dello Sviluppo Economico in drugi

Vprašanja za predhodno odločanje

1) Ali je mogoče načelo „plača povzročitelj obremenitve“ iz člena 174(2) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti razlagati tako, da se lahko obveznosti nujnega varovanja, čiščenja in sanacije onesnaženega območja (in/ali s tem

povezane stroške) naložijo, čeprav povsem izjemoma, tujemu subjektu, ob tem ko v okolje spusti snovi, ki povzročijo ekološko škodo, ki jo trpi zadevno območje, oziroma če je odgovor nikalen, ali to načelo nasprotuje nacionalni ureditvi in/ali upravni praksi, na podlagi katere se tujemu subjektu, ob tem ko v okolje spusti snovi, ki povzročijo ekološko škodo, ki jo trpi zadevno območje, naložijo obveznosti nujnega varovanja čiščenja in sanacije onesnaženega območja (in/ali s tem povezane stroške) brez kakršnega koli predhodnega pregleda, namenjenega temu, da bi se na podlagi vzročne zveze dokazalo odgovornost zadevnega subjekta, samo zato, ker upravlja ali je imetnik stvarnih in/ali podjetniških pravic v onesnaženem območju, to pa s kršitvijo ali neuporabo načela sorazmernosti?

2) Ali načelo „plača povzročitelj obremenitve“ nasprotuje nacionalni ureditvi, zlasti členu 2050 civilnega zakonika, ki kadar več industrijskih subjektov deluje na onesnaženem območju, javnemu organu omogoča, da jim naloži plačilo stroškov čiščenja zadevnega območja brez predhodnega in posamičnega ugotavljanja njihovega deleža odgovornosti pri onesnaženju, in to samo zato, ker so zaradi imetništva produkcijskih sredstev v položaju, ki jih zavezuje, da prevzamejo take stroške in ker so posledično objektivno odgovorni za škodo, ki jo povzročajo okolju, ali pa je tem subjektom v vsakem primeru mogoče naložiti dolžnost, da počistijo kraj, kamor se je razširilo ugotovljeno onesnaženje, in to ne glede na to, ali so dejansko povzročili onesnaženje in kakšen je bil pri tem njihov delež?

3) Ali Direktiva Skupnosti o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode (Direktiva 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾) z dne 21. aprila 2004, posebej člen 7 in Priloga II, na katero se ta člen sklicuje) nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki organom javne uprave omogoča, da kot „razumne sanacijske možnosti okoljske škode“, predpišejo posege v okoljske predele (ki so v tem primeru „fizični zaprti sistem“ v celotni dolžni morskega pasu), ki so drugačni in kasnejši od tistih, ki so bili določeni v posebnih kontradiktornih postopkih, in ki so že sprejeti, izvršeni ali se izvajajo, in to ne da bi preučili posebne pogoje in stroške uvedbe v zvezi z običajno predvidenimi koristmi, morebitno stransko škodo, škodljive učinke za zdravje in javno varnost ter čas, ki je potreben za izvedbo?

4) Ali Direktiva Skupnosti o okoljski odgovornosti v zvezi s preprečevanjem in sanacijo okoljske škode (Direktiva 2004/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004, posebej člen 7 in Priloga II, na katero se ta člen sklicuje) glede na posebnost primera za območje v interesu države v Priolu, nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki organom javne uprave omogoča, da po uradni dolžnosti predpišejo zahteve, kot so pogoji za pridobitev dovoljenj za zakonito rabo območij, na katera se čiščenje neposredno ne nanaša, ker so bila že očiščena oziroma niso bila onesnažena, in so vključena v zunanji pas območja v interesu države v Priolu?

⁽¹⁾ UL L 143, str. 56.